

Dette Tilfælde ligger imidlertid slet ikke for i 2det og 3die Stykke, thi der er Spørgsmaal om at gaa til Giendomme, thi Torber, som ligge helt udenfor og slet ikke berøres af Diget. Jeg foretrækker altsaa det principale Forslag under Nr. 1. — Hvad angaar Forslaget under Nr. 2, er det mig hørt at høre, at det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), hvis Forslag derved er væsentlig omrevideret, og, som jeg haaber, ligeledes det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) finder sig tilfreds med. Jeg har stillet Forslaget dels for Redaktionens Skyld, idet det forekommer mig, at de to Stykker heller maatte sammenarbejdes, end staa hver for sig, og dels fordi der var en lille Feil eller Ufuldkommenhed ved det Forslag, der blev vedtaget ved anden Behandling, idet man ikke i det første Stykke havde tænkt sig det Tilfælde, at en Kjøbstadkommune var bidragydende, hvilket jo kan hende. Dette har jeg søgt at rette ved nærværende Endringsforslag. — Det er en Selvfølge, at, saafremt dette Forslag vedtages, vil Forslaget under Nr. 3 slet ikke komme under Afstemning. — Hvad angaar Forslaget under Nr. 4 til § 3, skal jeg udtale, at jeg ikke tør benægte Rigtigheden af de Bemærkninger, som det ærede Medlem, der førte Ordet derved, fremsatte, og som gif ud paa, at den Regel, der findes i Forordn. 15. Marts 1845, ikke er fuldkommen rationel. Jeg tør derfor ikke sætte nogen Modstand imod, at dette Forslag vedtages, idet jeg da ligesom han vil forlade mig paa, at vedkommende Landvæsenkommission vil være i Stand til selv at at magte Sagen. I alt Fald tør man vente, at den vil have Syn for de Betragtninger, der ere gjorte gjældende i Forordn. 1845, hvorimod det staa dem frit for ikke at benytte den Del af dem, som den maatte finde ikke have berettiget Anvendelse i vedkommende Tilfælde. Det ærede Medlem mente, lat det stod i Indrigsministerens Magt at give Landvæsenkommissionerne Instruxer, men jeg tilstaa, at jeg ikke tror, jeg kan det. At give Landvæsenkommissionerne Instruxer for deres dømmende Myndighed, anser jeg mig ikke for berettiget til; men jeg vil, som sagt, tro, at de uden dette af sig selv baade ville finde en Veiledning i mange af de Forhold, som Forordn. af 15te Marts 1845 med Rette afgjør — hvad det ærede Medlem ogsaa syntes at erkende — og at de navnlig ligeover for Spørgsmaalet om Bruger og Eier, af sig selv ville finde den Regel, som i det givne Tilfælde maa anses for at være den rette. — Til § 6 har jeg stillet et Forslag under Nr. 5, hvis Vedtagelse jeg meget bestemt maa forlange. Jeg tillod mig allerede ved 2den Behandling at gjøre Indsigelse imod det Forslag, som jeg her søger forandret, men det blev destomindre vedtaget. Jeg tør imidlertid forudsætte, at ærede Medlemmer ikke vet have forstaaet, hvad jeg mente med min Indsigelse, og jeg skal

derfor komme tilbage dertil. Der er altid en vis bestemt Regel givne mellem Eieren af et Inddæmningsdige — Ealen er jo her om saadanne — og de tilstødende Grundeiere, saaledes at intet Inddæmningsdige kan komme istand, uden at der i Forveien er truffet Overenskomst med de tilstødende Eiere enten ved private Kontrakter eller gennem en Landvæsenkommissions Kjendelse. Jeg siger nu, at jeg ikke kan gaa med til, at disse private Kontrakter eller disse Landvæsenkommissionskjendelser, der ikke ere blevne svækkede ved en Overlandvæsenkommissions Underkjendelse, senere forrykkes til Fordel for Inddæmningsarealets Eier. At gjøre dette, er efter min Formening meget nær ved et Rettsbrud ligeover for de vedkommende tilstødende Grundeiere, Noget, som jeg ikke paa nogen Maade kan være med til, og jeg maa derfor meget bestemt ønske eller rettere forlange, at Endringsforslaget under Nr. 5 vedtages. — Saafremt man vedtager Endringsforslaget under Nr. 8, skjønner jeg ikke rettere, end at Endringsforslagene under Nr. 6 og 7 maa falde bort af sig selv. Jeg har stillet Forslaget under Nr. 8, dels fordi det forekommer mig, at det noget bedre udtrykker, hvad der tilfuges, end Forslaget under Nr. 6, og dels fordi det mere vil svare til den Redaktion, som jeg under Nr. 2 har foreslaaet for det paagjældende Stykke af § 2. — Underendringsforslaget under Nr. 7 maa jeg meget bestemt modsætte mig. Det gjør mig ondt, at jeg ikke kan hjælpe det ærede Medlem (Steenstrup) med hans Inddæmningsdiger; men jeg ser mig ikke i Stand til at kunne anbefale hans Forslag, der bringer de samme Regler til at gjælde i deres hele Omfang, lige saa vel for Inddæmningsdiger som for Beskyttelsesdiger, kun med Undtagelse af, at man ikke kan tvinge Andre til at deltage i den førstnævnte Slags Diger. Der er imidlertid en ikke blot i vor Lovgivning fastholdt, men ogsaa af det andet Thing overordentlig stærkt hævdet Forskel imellem Inddæmningsdiger som rene Spekulationsfortagender og ligefremme Beskyttelsesdiger, og som Følge deraf kan jeg heller ikke modtage det ærede Medlems Underendringsforslag til Forslaget under Nr. 8. — Jeg kommer nu til det sidste Forslag, som af flere ærede Medlemmer er stillet til § 21, og som gaar ud paa at gjøre Plakaten af 6te Juni 1848 anvendelig paa Inddæmningsdiger. Det ærede Medlem (Steenstrup) henviste atter idag til en Udtalelse af mig ved 1ste Behandling, uagtet jeg ved 2den Behandling meget bestemt modificerede og modsagde den, idet jeg erkjendte, at den var urigtig, Min Udtalelse ved 2den Behandling gif ud paa, at jeg ikke kunde erkjende, at Plakaten af 6te Juni 1848 var anvendelig paa Inddæmningsdiger, hærten ved deres Anlæg eller senere, og denne Opfattelse fastholder jeg endnu, idet jeg er fuldstændig overbevist om, at den er den rette. Som Følge deraf ser jeg mig heller ikke i Stand til at kunne tiltræde For-